

Isten elküldte egyszülött fiát, hogy hasonlatossá váljon velünk. Mennyivel könnyebb hitelt adni egy olyan valakinek, aki ugyanúgy érez, érzel, tapasztal, sőt ugyanúgy megkísérti az emberi gyarlóság. Jézus egy közülünk, ugyanakkor vezetőnk, aki nélkül a sötétség ösvényére sodródhatunk.

Jézus azt állítja, Ő fentről való, mi azonban alulról valók vagyunk. Megállapítása automatikusan kivált az emberből egy alárendeltségi viszonyt, mintha azt mondaná: boruljatok le, mutassatok be áldozatot és imádjatok. Természetesen a Jóisten nem ezt várja tőlünk, hisz Jézus búcsúbeszédében kiemeli, nem szolgálai vagyunk, hanem barátai.

Oly sokszor hangzik el a bibliában: Ki vagy te? Jézus azt mondja: A kezdet. Krisztus az újszövetség megalapozója, a Hammurapi törvények helyébe a felebaráti szeretetet állítja, ráadásul az ellenségeink szeretetére is ösztönöz minket. A jelenben megtanulunk újra kapcsolódni felebarátainkhoz, és megköttjük magunkat ismét, erősebben, szilárdabban az Isten kötelével. Jézusra fókuszálunk, aki mindenben az Atya akaratát követte, és hálát adunk neki, amiért életét adta értünk, barátaiért. Földi zarándoklásunk legbizonytalanabb perceiben adjon reményt számunkra Mt 28,20b „*S én veletek vagyok mindennap, a világ végéig.*”

Kovács Lukács, Budapest